

Komentár evanjelia na piatok 21. týždňa v Cezročnom období: ak nemám lásku, nie som ničím

Komentár na piatok 21. týždňa
v Cezročnom období.

„Nerozumné panny si vzali
lampy, ale olej si so sebou
nevzali“. Lampy môžu zostať
svietiť len vtedy, ak majú
dostatok oleja. A tak hovoríme
aj o láske: bez nej, bez oleja,
ktorý umožňuje svetlo, nie je
možné vytrvať v dobrých
skutkoch.

Evanjelium (Mt 25, 1-13)

Ježiš povedal svojim učeníkom toto podobenstvo:

„Nebeské kráľovstvo sa bude podobáť desiatim pannám, ktoré si vzali lampy a vyšli naproti ženíchovi. Päť z nich bolo nerozumných a päť múdrych. Nerozumné si vzali lampy, ale olej si so sebou nevzali. Múdre si vzali s lampami aj olej do nádob. Keď ženích neprichádzal, všetkým sa začalo driemať a zaspali. O polnoci sa strhol krik: ‚Ženích prichádza, vyjdite mu v ústrety!‘ Všetky panny sa prebudili a pripravovali si lampy. Tu nerozumné panny povedali múdrym: ‚Dajte nám zo svojho oleja, lebo naše lampy hasnú.‘ Ale múdre odvetili: ‚Aby azda nebolo ani nám, ani vám málo, choďte radšej k predavačom a kúpte si!‘ No kým išli kupovať olej, prišiel ženích a tie, čo boli pripravené, vošli s ním na svadbu a dvere sa zatvorili. Napokon prišli aj

ostatné panny a vraveli: ‚Pane, Pane, otvor nám!‘ Ale on im povedal: ‚Veru, hovorím vám: Nepoznám vás.‘ Preto bdejte, lebo nevíete ani dňa, ani hodiny.

Komentár

Ježiš naďalej nabáda k aktívnemu bdelému životu. Teraz to robí podobenstvom o svadbe. Ženích sa chystá prísť a sprievod panien ho čaká so zapálenými lampami. Príbeh nám hovorí, že ženích mešká, čím objasňuje všeobecnú myšlienku, na ktorej chce Ježiš ponúknuť svoje učenie: svadba je nebeské kráľovstvo; ženích je Kristus, ktorý príde na konci čias, aby súdil a odplatil každému podľa jeho skutkov; čas príchodu je neistý, a preto je potrebné bdieť. Podobenstvo nás teda vyzýva časom: sme pozvaní k

životu v spoločenstve s Bohom, aby sme získali prístup do jeho kráľovstva, a preto musíme zostať bdeli, a tak preukázať svoje túžby.

Svätý Pavol hovorí Solúnčanom, aby nepochybovali o tom, že Kristus príde v sláve. Ale spôsob, ako očakávať túto parúziu a byť tak dobre pripravení, je žiť s láskou povinnosti každého okamihu (porov. 1 Sol 4, 1-12). Máme zverené poslanie: nasmerovať všetku svoju činnosť na Krista, urobiť ho srdcom svojej práce, aby sa v ňom všetko zrekapitulovalo, oživilo a pozdvihlo k Otcovi. Boh sa spolieha na to, že budeme napredovať v nastolení jeho kráľovstva medzi ľuďmi. Na tento účel musíme brať život vážne, žiť ho s vedomím, že pokrstený človek môže myslieť ako Kristus, môže myslieť na veci zhora (porov. Kol 3, 1-3) a zároveň milovať tento svet, keďže Kristus, hlava Cirkvi, sedí po Otcovej pravici.

Nepoznáme ani deň, ani hodinu.
Vieme však, že láska nemá ani deň,
ani hodinu: vieme, že celá naša
existencia je povolaním k láske, a
preto nemusíme čakať na osobitné
príležitosti, aby sme milovali.
Kresťan nežije vypočítavosťou ani
nerozdeľuje svoj život na
nepriepustné priehradky, akoby
niektorá z nich bola Bohu cudzia. Nič
z nášho mu nie je cudzie: On nás
čaká vo všetkom, čo robíme, myslíme
a cítime, dvadsaťštyri hodín denne.
Ak chceme byť Kristovým svetlom vo
svete, Kristova láska musí byť
prítomná v celej našej existencii:
naše pocity musia byť Kristovými
pocitmi.

Juan Luis Caballero // Akaslade-
Pixabay

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/viernes-to-21/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/viernes-to-21/) (25.03.2025)